[2022] 8 S.C.R. 35

இந்திய உச்சநீதிமன்றம்

ஜனவரி 28, 2022

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. அஜய் ராஸ்டோகி

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. அபாய் எஸ். ஓகா

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 139/2022

தீபக் த/பெ லாக்ஸ்மேன் டாங்ரே

எதிர்

மஹாராஷ்டிரா மாநிலம் மற்றும் பலர்.

மகாராஷ்டிரா காவல் சட்டம், 1951 – பிரிவு 56 (1) (ஏ) (பி) - குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1973 - பிரிவு 151 - இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் - வகுமுறைக்கூறு 19 (1) (டி.) 19 (5) - மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக பிரிவு 56(1) (ஏ)(பி) கீழான தனது எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண் 2 பயன்படுத்தி 15.12.20 தேதியிட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்பை பிறப்பித்தது, மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக பதிவு செய்யப்பட்ட 5 குற்றங்கள் சார்வுறப்பட்டன - சட்டரீதியான

மேல்முறையீடு மற்றும் எதிர்ப்புக்குள்ளான உத்தரவிற்கு எதிரான நீதிப்பேராணை மனுவும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன - தீர்ப்பு: சட்டப்பிரிவு 19 (1) (டி) ன் கீழ் அடிப்படை உரிமையை பறிப்பதால், சட்டப்பிரிவு 19 (5) ன் கீழ் நியாயமான தன்மைக்கான சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் - இருப்பினும், இது மனதைப் பயன்படுத்தாததையும் தன்னிச்சையான தன்மையையும் காட்டுகிறது - நம்பியிருக்கும் முதல் மூன்று குற்றங்கள் 2013 மற்றும் 2018 ஆம் ஆண்டுகளைச் சேர்ந்தவையாகும், குறித்த குற்றங்களுக்கும், 2020 ஆம் ஆண்டில் வெளியேற்ற உத்தரவை நிறைவேற்றுவதற்கான அவசியத்திற்கும் இடையே நேரடி தொடர்பு இல்லை - மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக குற்றம் சாட்டப்பட்ட 2020 ஆம் ஆண்டின் இரண்டு குற்றங்கள் இரண்டு நபர்களுக்கு எதிரானவை - இந்த இரண்டு வழக்குகளிலும் சாட்சிகள் சாட்சியமளிக்க முன்வரவில்லை என்பதைக் காட்ட எந்த சான்றும் பதிவில் இல்லை - எனவே, உட்பிரிவு (1)இன் (ஏ) மற்றும் (பி) ஆகிய இரண்டு உட்கூறுகளும் பொருந்தாதது - நீதித்துறை நடுவரின் 02.06.20 தேதியிட்ட உத்தரவின் (மேல்முறையீட்டாளரை தடுப்பு காவலில் வைக்கப்பட்ட முன்மொழிவை நிராகரித்து, கூறப்பட்ட நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் அவரை உடனடியாக விடுவிக்குமாறும் உத்தரவிட்டு) சான்றின் மீது மேல்முறையீட்டாளர் சார்வுற்றிருந்தாலும் எதிர்ப்புக்குள்ளான உத்தரவை பரிசீலிக்காதது உள்ளக்கருத்தை செலுத்ததைக் காட்டுகிறது - அதே குற்றங்களின்

அடிப்படையில் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 151 உட்பிரிவு (3) இன் கீழ் 15 நாட்களுக்கு மேல்முறையீட்டாளர் தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரப்பட்டதால், இது மிகவும் பொருத்தமானது.இது எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்ற உத்தரவால் சார்வுறப்பட்டது - 02.06.20 முதல் வெளியேற்ற உத்தரவு நிறைவேற்றப்படும் வரை, மேல்முறையீட்டாளர் எந்தவொரு ஆட்சேபனைக்குரிய நடவடிக்கையிலும் ஈடுபட்டதாகக் காட்டப்படவில்லை - வெளிப்புறமாக்கல் உத்தரவு இரண்டு வருட காலத்திற்கு அதிகபட்சமாக இருக்க வேண்டும் என்ற பதிவில் உள்ள ஆவணங்களின் அடிப்படையில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண் 2 இன் சுயநல திருப்தியை பதிவு செய்வதில் எந்தவொரு மனப்பான்மையும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை - வெளியேற்ற உத்தரவு என்பது ஒரு சாதாரணமான நடவடிக்கை அல்ல, அது மிதமிஞ்சி மற்றும் அசாதாரண சூழ்நிலைகளில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் - எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்ற உத்தரவும், உயர்நீதிமன்றத்தின் உத்தரவும் நீக்கறவு செய்யப்படுகிறது.

மகாராஷ்டிரா காவல் சட்டம், 1951 – பிரிவு 56 - அதன் கீழான தன்மை - தகுதிவாய்ந்த அதிகாரத்தின் கடமை-விவாதிக்கப்பட்டது.

மகாராஷ்டிரா காவல்துறை சட்டம், 1951 – பிரிவு 56 - வெளியேற்ற உத்தரவு- நீதித்துறை மறுஆய்வு - தீர்முடிவு: நீதிமன்றம் வெளியேற்ற உத்தரவை சோதிக்கும் போது, அகநிலை திருப்தி பதிவு செய்யப்பட்ட சான்றின் போதுமான தன்மை குறித்து கேள்வியெழுப்ப முடியாது - எவ்வாறாயினும், ஒரு அகநிலை திருப்தியை பதிவு செய்யக்கூடிய எந்தவொரு சான்றும் இருந்ததா என்பதை அது எப்போதும் பரிசீலிக்க முடியும் - வேறு எந்த நிர்வாக உத்தரவின் விஷயத்திலும், நீதித்துறை மறுஆய்வு தவறான நம்பிக்கை, நியாயமற்ற தன்மை அல்லது தன்னிச்சையான தன்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அனுமதிக்கப்படுகிறது.

மகாராஷ்டிரா காவல்துறை சட்டம், 1951 - பிரிவுகள் 56 மற்றும் 58- தீர்ப்பு: பிரிவு 58 ஐ மேலோட்டமாக வாசிக்கும்போது, பிரிவு 56 இன் உத்தரவை நிறைவேற்றும்போது, தகுதிவாய்ந்த அதிகாரி உத்தரவில் அந்த பகுதி அல்லது மாவட்டம் அல்லது மாவட்டங்களைக் குறிப்பிட வேண்டும் - மேலும், இந்த கட்டுப்பாடு எந்தக் காலத்திற்கு நடைமுறையில் இருக்கும் என்பதை தகுதிவாய்ந்த ஆணையம் குறிப்பிட வேண்டும் - அதிகபட்ச கால அளவு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகும் - எனவே, பிரிவு56 இன் கீழ் கட்டுப்பாட்டு உத்தரவின் கால அளவை தீர்மானிக்க தகுதிவாய்ந்த அதிகாரத்தின் பங்கில் அறிவை பயன்படுத்துவது தேவைப்படுகிறது - ஆவணத்தில் உள்ள

தகவல்களின் புறநிலை மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில், குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தன்னிச்சையான திருப்தியை அதிகாரி பதிவு செய்ய வேண்டும்.

இந்த மேல்முறையீட்டை அனுமதித்த இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்முடிவுகள் பின்வருமாறு:

1.1 இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வகுமுறைக்கூறு 19 (1) (டி) இன் கீழ், இந்திய தேசத்தின் எல்லைக்குள் குடிமக்கள் சுதந்திரமாக நடமாட அடிப்படை உரிமை உள்ளது. வகுமுறைக்கூறு 19 (5) இன் படி, கூறு (டி) -இல் வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமையைப் பயன்படுத்துவதற்கு நியாயமான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க அனுமதிக்கும் சட்டத்தை இயற்றுவதற்கு அரசுக்கு அதிகாரம் உண்டு. 1951 சட்டத்தின் பிரிவு 56 ன் கீழ் வெளியிடப்பட்ட நாட்டிற்குள் நுழைவதற்கான ஒரு தடை உத்தரவு (எஸ்ட்டெர்ன்மெண்ட்), உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்ட அந்த நபருக்கு எதிராக ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்குள் நுழைய தடை விதிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறான உத்தரவுகள், வகுமுறைக்கூறு 19 (1) (d) ன் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமையை மீறுகின்றன. ஆகையால், நாட்டிற்குள் நுழைவதற்கான ஒரு தடை உத்தரவை பிறப்பிப்பதன்

மூலம் விதிக்கப்படும் கட்டுப்பாடு நியாயமானதா என்பதை சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

1.2 நாட்டிற்குள் நுழைவதற்கான தடை உத்தரவு ஒரு அசாதாரண நடவடிக்கை என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. நாட்டிற்குள் நுழைவதற்கான தடை உத்தரவின் விளைவாக ஒரு குடிமகனின் அடிப்படை உரிமையான இந்தியா முழுவதும் சுதந்திரமாக நடமாடுவதற்கான உரிமை பறிக்கப்படுகிறது. நடைமுறையில், இத்தகைய உத்தரவு, அந்த நபர் தனது சொந்த வீட்டில் தனது குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் தங்கியிருப்பதை இந்த உத்தரவு நடைமுறையில் இருக்கும் காலப்பகுதியில் தடுக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கில், அத்தகைய உத்தரவு ஒரு நபரின் வாழ்வாதாரத்தை பறிக்கக்கூடும். இது ஒரு அசாதாரண நடவடிக்கை என்பதை மனதில் கொண்டு, பிரிவு 56 இன் உதவியை நாடவேண்டும். பிரிவு 56-ன் உட்பிரிவு (1) இன் கூறு (அ) ஐ பயன்படுத்துவதற்கு, ஆவணத்தில் உள்ள புறநிலைப் பொருள் இருக்க வேண்டும், அதன் அடிப்படையில் எந்தவொரு நபரின் இயக்கங்களும் செயல்களும் அச்சத்தை ஏற்படுத்துகின்றன அல்லது ஆபத்தை ஏற்படுத்துகின்றன அல்லது நபர்களுக்கும் அல்லது சொத்துக்களுக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும் என்று தகுதிவாய்ந்த அதிகாரி தனது அகநிலை திருப்தியை பதிவு செய்ய வேண்டும். பிரிவு (b) இன் கீழ் ஒரு உத்தரவை பிறப்பிப்பதற்கு, அந்த

நபர் வலிமை அல்லது வன்முறை அல்லது இதசவின் அத்தியாயம் XII, XVI அல்லது XVII இன் கீழ் தண்டிக்கப்படும் குற்றங்களைச் செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ளார் அல்லது ஈடுபடப் போகிறார் என்று நம்புவதற்கு நியாயமான காரணங்கள் இருப்பதாக உரிய ஆணையிடம் உள்ளார்ந்த திருப்தியை பதிவு செய்ய வேண்டிய புறநிலை பொருள் இருக்க வேண்டும். அத்தியாயம் XII இன் கீழ் குற்றங்கள் நாணயம் மற்றும் அரசாங்க முத்திரைகள் தொடர்பானவை. அத்தியாயம் XVI இன் கீழ் குற்றங்கள் மனித உடலை பாதிக்கும் குற்றங்கள் மற்றும் அத்தியாயம் XVII இன் கீழ் குற்றங்கள் சொத்து தொடர்பான குற்றங்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கில், ஒரு தனிநபருக்கு எதிராக சட்டப்பிரிவு 56-ன் உட்பிரிவு 1-ன் கூறு (பி) -ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல குற்றங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும், சட்டப்பிரிவு 56-ன் உட்பிரிவு 1-ன் கூறு (b) ன் கீழ் வெளியேற்ற உத்தரவை பிறப்பிக்க அது மட்டும் போதாது. கூடுதலாக, பிரிவு (பி) பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கோரப்படும் போது, பதிவு செய்யப்பட்ட சான்றுகளின் அடிப்படையில், சாட்சிகள் தங்கள் பாதுகாப்பு அல்லது அவர்களின் சொத்துக்களைப் பற்றிய அச்சத்தின் காரணமாக வெளியேற்றவுள்ள நபருக்கு எதிராக சாட்சியம் அளிக்க முன்வர விரும்பவில்லை என்று தகுதிவாய்ந்த அதிகாரம் திருப்தி அடைய வேண்டும். தகுதி வாய்ந்த அதிகாரியால் அத்தகைய அகநிலை நிறைவை பதிவு செய்வது

கூறு (பி)யின் கீழ் ஒரு செல்லுபடியாகும் ஒரு வெளியேற்ற உத்தரவை பிறப்பிக்க முற்றிலும் அவசியமாகும்.

1.3. மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தின் திருத்தப்பட்ட பிரிவு 151 இன் உட்பிரிவு (3) இன் கீழ் உள்ள அதிகாரம், ஒரு நபர் குற்றம் செய்யத் திட்டமிடுவதைத் தொடர வாய்ப்புள்ளது, அல்லது அவர் விடுவிக்கப்பட்ட பிறகு ஒரு அறியப்பட்ட குற்றத்தைச் செய்ய வாய்ப்புள்ளது மற்றும் வழக்கின் சூழ்நிலைகளின்படி அவரது இருப்பு பொது ஒழுங்கை பராமரிப்பதில் அவரது இருப்புக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அவரை கைது செய்வதுப் பற்றி கூறுகிறது. மேல்முறையீட்டாளரை 15 நாட்களுக்கு தடுப்புகாவலில் வைக்கும் திட்டத்தை கற்றறிந்த நீதித்துறை நீதிபதி நிராகரித்தார். மேற்கூறிய உத்தரவை காவல் துறையினர் எதிர்த்ததாக நிரூபிக்க பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள எதுவும் இல்லை. மேல்முறையீட்டாளரை 15 நாட்களுக்கு தடுத்து வைப்பதன் அவசியம் குறித்து கற்றறிந்த நீதித்துறை நீதிபதியை திருப்திப்படுத்தத் தவறிய பின்னர், உட்கோட்ட காவல்துறை அதிகாரி 2020 ஜூலை 7 ஆம் தேதி காரணம் கேட்கும் குறிப்பாணை மூலம் அவர் மீது வெளியேற்ற நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கினார். 2020 ஜூன் 2 ஆம் தேதி சிறையில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்ட பின்னர், குற்றவாளி எந்தவொரு குற்றத்தையும் அல்லது வேறு எந்த ஆட்சேபனைக்குரிய செயலையும் செய்ததாக, 2020 ஜூலை 7 ஆம் தேதி

வெளியிடப்பட்ட குறிப்பாணையில் கூறப்படவில்லை. பிரிவு 56 இன் கீழ் அதிகாரத்தின் தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, தகுதிவாய்ந்த அதிகாரி விரிவான காரணங்களைக் கொண்ட ஒரு தீர்ப்பை எழுதுவார் என்று எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. எனினும், பிரிவு 56-ன் உட்பிரிவு (1) இல் உள்ள காரணங்களில் ஒன்று இருப்பதைப் பற்றிய தன்னுடைய அகநிலை திருப்தியை, தனக்கு முன்வைக்கப்பட்ட புறநிலைப் சான்றுகளின் அடிப்படையில், தகுதிவாய்ந்த அதிகாரி பதிவு செய்ய வேண்டும். ஒரு நீதிமன்ற உத்தரவைப் போலவே, தகுதிவாய்ந்த அதிகாரமும் காரணங்களை பதிவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றாலும், அது எதிர்க்கப்படும்போது, தகுதிவாய்ந்த அதிகாரம் தனது பகுத்தறிவை பயன்பத்தியதை காட்ட வேண்டும். வெளியேற்ற உத்தரவை பரிசோதிக்கும் போது, அகநிலை திருப்தி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள சான்றுகளின் போதுமான தன்மை பற்றிய கேள்விக்கு நீதிமன்றம் செல்ல முடியாது. இருப்பினும், அகநிலை திருப்தியை பதிவு செய்யக்கூடிய எந்தவொரு சான்றும் இருந்ததா என்பதை நீதிமன்றம் பரிசீலிக்க முடியும். எந்த சான்றும் பரிசீலிக்கப்படவில்லை என்றால் அல்லது தொடர்புடைய சான்றுகள் பாரிசீலிக்கப்படவில்லை என்றால் இந்த நீதிமண்றம் தலையிடலாம். வேறுபட்ட கருத்து எடுக்கப்படுவதற்கான சாத்தியம் உள்ளது என்பதால் நீதிமன்றம் தலையிட முடியாது. மற்ற நிர்வாக உத்தரவுகளைப் போலவே, நீதித்துறை

மீளாய்வு தவறான நம்பிக்கை, நியாயமற்ற தன்மை அல்லது தன்னிச்சையான தன்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அனுமதிக்கப்படுகிறது.

1.4 இந்த வழக்கின் உண்மைகளில், நீதித்துறை நீதிபதியின் 2020 ஜூன் 2 ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவை மேல்முறையீட்டாளர் தனது எதிருறையில் நம்பியிருந்தாலும், எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்ற உத்தரவில் கூட கருதப்படவில்லை என்பதால், பதிவிலுள்ள சான்றுகளிலிருந்து மனதை செலுத்தாதது தெரிகிறது. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 151 இன் உட்பிரிவு (3) ன் கீழ் 15 நாட்களுக்கு மேல்முறையீட்டாளர் தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரப்பட்ட அதே குற்றங்களின் அடிப்படையில் இது மிகவும் பொருத்தமானது. 2020 ஜூன் 2 முதல், வெளியேற்றப்பட்டவர் மீதான சர்ச்சைக்குரிய உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும் வரை, மேல்முறையீட்டாளர் எந்தவொரு ஆட்சேபனைக்குரிய செயலிலும் ஈடுபட்டதாக நிரூபிக்கப்படவில்லை. எதிர்ப்புக்குள்ளான உத்தரவு சாதாரணமான முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. முதல் மூன்று குற்றங்கள் 2013 மற்றும் 2018 ஆம் ஆண்டுகளில் செய்யப்பட்டவை, அவை பழைய குற்றங்கள் என்ற வகையில், குறித்த குற்றங்களுக்கும் 2020 ஆம் ஆண்டில் வெளியேற்ற உத்தரவை நிறைவேற்ற வேண்டியதன் அவசியத்திற்கும் இடையில் நேரடி தொடர்பு இல்லை. மேல்முறையீட்டாளர் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள 2020 ஆம்

ஆண்டின் இரண்டு குற்றச்சாட்டுகள் இரண்டு தனிநபர்களுக்கு எதிரானவை. முதல் பெண் அந்த எம்.எல்.ஏ.யின் மகளும், இரண்டாவது அந்த வர்ஷா பாங்கரும் ஆவர். வர்ஷா பாங்கர், அந்த எம். எல். ஏ. யின் சகோதரரின் உத்தரவின் பேரில் செயல்பட்டார் என்பதை நிரூபிக்க ஆவணங்கள் உள்ளன. இந்த இரண்டு குற்றங்களும் தனிநபர்களுக்கு எதிரானவை. இந்த இரண்டு வழக்குகளிலும் சாட்சிகள் முன்வந்து சாட்சியமளிக்கவில்லை என்பதை நிரூபிக்க எந்தவொரு ஆவணமும் பதிவு செய்யப்படவில்லை. எனவே, பிரிவு 56 (1) இன் (a) மற்றும் (b) கூறுகள் இரண்டும் ஈர்க்கப்படவில்லை. இந்திய அரசியலமைப்பின் வகுமுறைக்கூறு 19 (1) (டி)யின் கீழ் உள்ள அடிப்படை உரிமையை எதிர்ப்புக்குள்ளான உத்தரவு நீக்குவதால், வகுமுறைக்கூறு 19 (5) கீழ் உள்ள நியாயத்தன்மையின் சோதனையை அது தாங்க வேண்டும். பதிவு செய்யப்பட்ட வெறும் பொருண்மைகளை கருத்தில் கொண்டு, மேற்கூறிய உத்தரவு மனதை செலுத்தவில்லை மற்றும் தன்னிச்சையானது என்று தோன்றுகிறது. எனவே, அது பாதிக்கப்படக்கூடியதாக மாறும். இந்த ஒழுங்கை சட்டத்தில் நிலைநிறுத்த முடியாது.

1.5 பிரிவு 58 ஐ மேலோட்டமாக படித்தால், பிரிவு 56 ன் கீழ் உத்தரவு பிறப்பிக்கும் போது, உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்ட பகுதி அல்லது மாவட்டம் அல்லது மாவட்டங்கள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். மேலும், எந்தக் காலத்திற்கு

இந்த கட்டுப்பாடு நடைமுறையில் இருக்கும் என்பதை அந்த அதிகாரி குறிப்பிட வேண்டும். அதிகபட்சமாக இரண்டு வருடங்கள் வழங்கப்படும். எனவே, பிரிவு 56 ன் கீழ் கட்டுப்பாட்டு உத்தரவின் காலத்தை தீர்மானிப்பதற்கு, தகுதிவாய்ந்த அதிகாரி தனது மனதை செலுத்துவது அவசியமாகிறது. ஆவணத்தில் உள்ள தகவல்களைப் புறநிலை மதிப்பீடு செய்ததன் அடிப்படையில், குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தன்னிச்சையான திருப்தியை அதிகாரி பதிவு செய்ய வேண்டும். அதிகபட்சமாக அனுமதிக்கப்பட்ட இரண்டு வருட காலத்திற்கு தகுதிவாய்ந்த அதிகாரி உத்தரவு பிறப்பிக்கும்போது, தகுதிவாய்ந்த அதிகாரியால் கருத்து செலுத்தப்பட்டது வெளியேற்ற உத்தரவில் தெரியவர வேண்டும், உத்தரவு இரண்டு வருட காலத்திற்கு அதிகபட்சமாக வெளியேற்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் குறித்த தன்னிச்சையான திருப்தியை பதிவு செய்ய வேண்டும், இது பதிவு செய்யப்பட்ட சான்றுகளின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். 2020 டிசம்பர் 15 தேதியிட்ட நீக்குதல் உத்தரவை கவனமாகப் படித்தால், இது குறித்து எந்த உள்ளக்கருத்தும் செலுத்தப்பட்டதாக தெரியவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. வெளியேற்ற உத்தரவு அதிகபட்சம் இரண்டு வருடங்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற பதிவு செய்யப்பட்ட சான்றின் அடிப்படையில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் 2 இன் அகநிலை நிறைவை பதிவு செய்யவில்லை. அதிகபட்ச அனுமதிக்கப்பட்ட இரண்டு வருட காலத்திற்கு வெளியேற்ற உத்தரவு, அதிகபட்ச

அனுமதிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு வெளியேற்ற உத்தரவை நீட்டிப்பதற்கான அவசியம் குறித்து தனிப்பட்ட திருப்தியை பதிவு செய்யாமல் நிறைவேற்றப்பட்டால், அது இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 19 (1) இன் பிரிவு (டி) ன் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமை மீது நியாயமற்ற கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதாக இருக்கும்.

பண்டாரிநாத் ஸ்ரீதர் ரங்னேகர் எதிர் காவல்துறை துணை ஆணையர், மகாராஷ்டிரா மாநிலம் (1973) 1 SCC 372: [1973] 3 SCR 63 – சார்வுறப்பட்டது.

<u>பார்வையிடப்பட்ட முன் தீர்முடிவுகள்</u>

[1973] 3 SCR 63	சார்வுறப்பட்டது	பத்தி 6

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 139/2022.

பம்பாய் உயர்நீதிமன்றத்தின் அவுரங்காபாத் அமர்வில் குற்றவியல் நீதிப்பேராணை மனு எண் 224/2021 இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட 20.08.2021 தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகிறது.

மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக வழக்கறிஞர் சந்தீப் சுதாகர் தேஷ்முக்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான வழக்கறிஞர்கள் சச்சின் பாட்டீல், ராகுல் சிட்னிஸ், ஆதித்யா ஏ. பாண்டே, ஜியோ ஜோசப், திருமதி ஸ்வேதல் ஷெபால்.

தீர்ப்புரை

இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. அபாய் எஸ். ஓகா அவர்களால் வழங்கப்பட்டது.

அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

1. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண் 2 15 டிசம்பர் 2020 தேதியிட்டத் தனது மகாராஷ்டிரா காவல்துறை சட்டம் 1951 (சுருக்கமாக "1951 சட்டம்")இன் பிரிவுகள் 56(1)(ஏ)(பி) ஆகியவற்றின் கீழ் தனது அதிகாரத்தை செயல்படுத்தியுள்ளார். மேற்கண்ட உத்தரவின் மூலம், ஜல்னா மாவட்டம், பட்னபுர் வட்டம் மண்டியோல்கானின் வாசியான மேல்முறையீட்டாளர் 5 நாட்களுக்குள் ஜல்னா

மாவட்ட எல்லைகளிலிருந்து வெளியேற வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டது. மேற்கூறிய உத்தரவின் மூலம், ஜல்னா மாவட்டத்திலிருந்து அவர் வெளியேறும் நாளிலிருந்து 2 ஆண்டுகளுக்கு அவர் ஜல்னா மாவட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்ற உத்தரவில், மேல்முறையீட்டாளர் மேல் பதியப்பட்டிருந்த 5 குற்றங்களின் மீது எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் 2 சார்வுற்றார், அதன் விவரங்கள் பின்வருமாறு:

வ. எண்.	காவல் நிலையம்	குற்றம் பதிவு எண்.	பிரிவு	நிலை
1.	தாலுகா ஜால்னா	367/2013	இந்திய தண்டனை சட்ட பிரிவு 452, 324, 504 மற்றும் 34	விடுதலை
2.	கடிம் ஜால்னா	247/2018	இந்திய தண்டனை சட்ட பிரிவு 345, 354(ஏ), 323, 504, 506, 509, 34	நீதிமன்றதில் நிலுவையில் உள்ளது
3.	சண்டஞ்சிரா	378/2018	இந்திய தண்டனை சட்ட பிரிவு 307, 325, 323, 341, 201, 120(8), 405, 506, 507, 37	நீதிமன்றதில் நிலுவையில் உள்ளது
4.	பட்னபுர்	15/2020	இந்திய தண்டனை சட்ட பிரிவு 354, 354(ஏ),	நீதிமன்றதில் நிலுவையில் உள்ளது

கூடுதலாக, எதிர்மனுதாரர் எண். 2 சாட்சிகள் 'ஏ' மற்றும் 'பி' ஆகியோரின் ரகசிய கேமரா அறிக்கைகளை நம்பியிருந்தார். 15 டிசம்பர் 2020 தேதியிட்ட வெளியேற்ற உத்தரவுக்கு எதிராக மேல்முறையீட்டாளரால் ஒரு சட்டரீதியான மேல்முறையீடு செய்யப்பட்டது. இந்த மேல்முறையீட்டை மேல்முறையீட்டு ஆணையம் தள்ளுபடி செய்தது.

மேல்முறையீட்டாளர் இந்திய அரசியலமைப்பின் 226 வது வகுமுறைக்கூறின் கீழ் பம்பாய் உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு நீதிப்பேராணை மனுவை தாக்கல் செய்வதன் மூலம் வெளியேற்றுவதற்கான எதிர்ப்புக்குள்ளான உத்தரவை எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்தார். ஆகஸ்ட் 20, 2021 தேதியிட்ட சர்ச்சைக்குரிய தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவின் மூலம் பம்பாய் உயர் நீதிமன்றத்தின் ஒரு நீதியராயம் நீதிப்பேராணை மனுவை தள்ளுபடி செய்தது. சாட்சிகள் 'ஏ' மற்றும் 'பி' ஆகியோரின் ரகசிய அறிக்கைகள், மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக சாட்சியங்களை வழங்க சாட்சிகள் முன்வர விரும்பவில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன, மேல்முறையீட்டாளரின் நடவடிக்கைகள் மிகவும் ஆபத்தானவை மற்றும் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் (சுருக்கமாக "இதச") கீழ் மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக பதிவு செய்யப்பட்ட குற்றங்கள் கடுமையானவை மற்றும் ஆபத்தானவை, அவை பொதுமக்களுக்கு பெரும் இடையூறுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. மேலும், இரண்டு சாட்சிகளின் இரகசிய அறிக்கைகள் மேல்முறையீட்டாளர் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளில்

ஈடுபட்டுள்ளதை நிரூபிப்பதாகவும், இது பொதுமக்களுக்கு அச்சத்தை ஏற்படுத்தும், ஆபத்தை ஏற்படுத்தும் அல்லது தீங்கு விளைவிக்கும் என்றும் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண் 2 சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

2. மேல்முறையீட்டாளர் சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு சந்தீப் சுதாகர் தேஷ்முக், வெளியேற்ற உத்தரவு மற்றும் பம்பாய் உயர் நீதிமன்றத்தின் எதிர்ப்புக்குள்ளான உத்தரவு ஆகியவற்றை எங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்துள்ளார். அவரது சமர்ப்பிப்பு என்னவென்றால், குடும்ப தகராறுகளைத் தீர்க்கும் நோக்கத்துடன் சட்டமன்றத்தின் உள்ளூர் உறுப்பினரான (எம். எல். ஏ) திரு நாராயண் குச்சேவின் வேண்டுகோளின் பேரில் வெளியேற்றுவதற்கான சர்ச்சைக்குரிய உத்தரவை நிறைவேற்றும் செயல் ஒரு தவறான செயலாகும். அந்த எம்எல்ஏ மேல்முறையீட்டாளரின் தாய்வழி மாமா என்று கற்றறிந்த வழக்கறிஞரால் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. ஜல்னா மாவட்டத்தில் உள்ள பத்னாபூர் காவல் நிலையத்தில் வர்ஷா பாங்கர் என்பவரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட ஒரு தவறான வழக்கில் (2020 ஆம் ஆண்டின் குற்றம் எண். 15) மேல்முறையீட்டாளரை சிக்க வைக்க அந்த எம். எல். ஏ முயன்றதாக கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் சுட்டிக்காட்டினார். அந்த எம். எல். ஏ. வின் சகோதரர் தொலைபேசி அழைப்புகள் செய்து மேல்முறையீட்டாளருக்கு செய்திகளையும் புகைப்படங்களையும் அனுப்புமாறு அறிவுறுத்தினார் என்று

அந்த வர்ஷா பாங்கர் தனது காவல் துறைக்கு அளித்த வாக்குமூலத்தில் ஒப்புக் கொண்டதாக அவர் சமர்ப்பித்தார். மேல்முறையீட்டாளரின் புகாரின் அடிப்படையில், அந்த எம். எல். ஏ, அவரது சகோதரர் மற்றும் அந்த வர்ஷா பாங்கர் ஆகியோருக்கு எதிராக முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்ட பின்னர், 1951 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 56 இன் கீழ் வெளியேற்ற உத்தரவு ஏன் பிறப்பிக்கப்பட்டக் கூடாது என்பதற்கான ஒரு காரணம் அறிவிப்பு ஜூலை 7, 2020 தேதியிடப்பட்டு எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண் 2 ஆல் வழங்கப்பட்டது. சாட்சிகள் 'ஏ' மற்றும் 'பி' ஆகியோரின் கேமராவில் உள்ள அறிக்கைகள் பொதுவானவை, அவை மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிரான எந்தவொரு குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டையும் குறிக்கவில்லை என்று கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் சுட்டிக்காட்டினார். வெளியேற்ற உத்தரவில் நம்பப்பட்ட 5 குற்றங்களில், ஒன்று 2013 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தது மற்றும் இரண்டு 2018 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தவை என்று அவர் சமர்ப்பித்தார். நான்காவது குற்றம் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் 354,354 ஏ, 354 டி, 509 மற்றும் 506 பிரிவுகளின் கீழ் 2020 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தது. ஐந்தாவது குற்றம் தகவல் தொழில்நுட்பச் சட்டம், 2000 இன் பிரிவு 67 மற்றும் 67 (ஏ) உடன் 509, 501, 506 பிரிவுகளின் கீழ் உள்ளது. முதல் மூன்று குற்றங்கள் பழைய குற்றங்கள் என்றும், மேற்கூறிய மூன்று குற்றங்களுக்கும், சர்ச்சைக்குரிய வெளியேற்ற உத்தரவை நிறைவேற்றும் நோக்கத்திற்கும் இடையே நேரடி தொடர்பு இல்லை என்றும் அவர் சமர்ப்பித்தார்.

2020 ஆம் ஆண்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட மீதமுள்ள இரண்டு குற்றங்கள் 1951 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்தின் 56 வது பிரிவின் உட்பிரிவு (1) இன் உட்பிரிவுகள் (ஏ) அல்லது (பி) ஐ ஈர்க்காது என்று அவர் சமர்ப்பித்தார். எனவே, வெளியேற்ற சர்ச்சைக்குரிய உத்தரவு செல்லாததாகின்றன அவர் சமர்ப்பிப்பார். மேற்கூறிய எம்எல்ஏவை பொறுத்தமட்டில் அதிகார துழப்பிரயோகம் நடந்துள்ளதாக அவர் வாதிட்டார். அதே குற்றங்களின் அடிப்படையில், மேல்முறையீட்டாளர் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1973 இன் பிரிவு 151 இன் கீழ் (சுருக்கமாக "குநச") கைது செய்யப்பட்டதாக அவர் சமர்ப்பித்தார். 2 ஜூன் 2020 அன்று, குற்றவியல் நடைமுறை சட்டம் இன் பிரிவு 151 இன் உட்பிரிவு (3) இன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளரை 15 நாட்களுக்கு தடுப்பு காவலில் வைக்க காவல்துறை சமர்ப்பித்த முன்மொழிவு கற்றறிந்த நீதித்துறை நடுவர், முதல் வகுப்பால் நிராகரிக்கப்பட்டது மற்றும் மேல்முறையீட்டாளரை விடுவிக்க உத்தரவிடப்பட்டது. அதே குற்றச்சாட்டுகளின் அடிப்படையில், மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக வெளியேற்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்று அவர் சமர்ப்பித்தார். மாற்றாக, 1951 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 58 வது பிரிவின் கீழ், ஒரு நபரை வெளியேற்றக்கூடிய அதிகபட்ச காலம் இரண்டு ஆண்டுகள் என்று அவர் சமர்ப்பித்தார். மேல்முறையீட்டாளரை அதிகபட்சமாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு

வெளியேற்றுவதற்கான காரணங்கள் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று அவர் சமர்ப்பித்தார்.

3. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு சச்சின் பாட்டீல், வெளிநடப்பு உத்தரவை நிறைவேற்றும் போது, தகுதிவாய்ந்த அதிகாரம் ஒரு காரணத்தின் அடிப்படையில் உத்தரவை பிறப்பிக்கத் தேவையில்லை என்று வலியுறுத்தினார். 1951 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 56 ஆம் பிரிவின் உட்பிரிவு (1) இன் உட்பிரிவுகள் (ஏ) மற்றும் (பி) இல் வழங்கப்பட்ட காரணங்களின் இருப்பு குறித்து தகுதிவாய்ந்த அதிகாரம் அகநிலை திருப்தியை பதிவு செய்துள்ளது. குற்றவியல் நடைமுறை சட்டம் இன் பிரிவு 151 இன் துணைப் பிரிவு (3) இன் கீழ் அதிகாரங்களின் நோக்கம் 1951 சட்டத்தின் பிரிவு 56 இன் கீழ் அதிகாரங்களின் நோக்கத்திலிருந்து வேறுபட்டது என்று அவர் சமர்ப்பித்தார். எதிர்ப்புக்குள்ளான வெளியேற்ற உத்தரவை சவால் செய்வதற்கான காரணங்களை உயர் நீதிமன்றம் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளதாகவும், ஒவ்வொரு காரணத்தையும் நிராகரித்துள்ளதாகவும் அவர் சமர்ப்பித்தார். சர்ச்சைக்குரிய வெளியேற்ற உத்தரவு மற்றும் உயர்நீதிமன்றத்தின் சர்ச்சைக்குரிய உத்தரவில் எந்த தலையீடும் கோரப்படவில்லை என்று அவர் சமர்ப்பித்தார்.

4. சமர்ப்பிப்புகளை நாங்கள் கவனமாக பரிசீலித்துள்ளோம். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 19 (1) இன் கூறு (டி) இன் கீழ், இந்தியப் பகுதி முழுவதும் சுதந்திரமாக நடமாட குடிமக்களுக்கு அடிப்படை உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. பிரிவு 19 இன் கூறு (5) ஐக் கருத்தில் கொண்டு, கூறு (டி) மூலம் வழங்கப்பட்ட உரிமையைப் பயன்படுத்துவதில் நியாயமான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க உதவும் ஒரு சட்டத்தை உருவாக்க மாநிலத்திற்கு அதிகாரம் உள்ளது. 1951 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 56 வது பிரிவின் கீழ் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு வெளிப்புற உத்தரவு, ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்குள் நுழைய தடை விதிக்கிறது. எனவே, அத்தகைய உத்தரவுகள் பிரிவு 19 (1) (டி) இன் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமையை மீறுகின்றன. எனவே, வெளியேறும் உத்தரவை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடு நியாயத்தன்மையின் சோதனையில் நிற்க வேண்டும்.

5. 1951 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 56 பின்வருமாறு கூறுகிறது

"56. குற்றம் செய்யத் திட்டமிட்டுள்ள நபர்களை நீக்குவது

பிரிவு 7 இன் கீழ் ஆணையர் நியமிக்கப்பட்ட பெருநகர பாம்பாய் மற்றும் பிற பகுதிகளில் ஆணையருக்கும், மற்ற பகுதிகள் அல்லது அதிகாரப்பூர்வ அரசிதழில் மாநில அரசாங்கம் இந்த பிரிவின் வகையத்தை விரிவுபடுத்தும் பகுதிகளில் மாவட்ட நடுவருக்கும், இது தொடர்பாக மாநில

அரசாங்கத்தால் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட உட்கோட்ட நடுவருக்கும், (ஏ) ஒரு நபருக்கோ அல்லது சொத்திற்கோ அச்சம், ஆபத்து அல்லது தீங்கு விலைவிக்கக்கூடிய எந்த ஒரு நபரின் நடவடிக்கைகள் அல்லது செயல்பாடுகள் என்றும் (பி) அத்தகைய நபர் வலிமை அல்லது வன்முறையை பயன்படுத்தி குற்றம் செய்து அல்லது இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் XII, XVI அல்லது XVII அத்தியாயத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்படும் குற்றம் அல்லது அத்தகைய குற்றத்திற்கு உதவுவதில் ஈடுபட்டுள்ளார் அல்லது ஈடுபடப் போகிறார் என்று நம்புவதற்கு நியாயமான காரணங்கள் இருக்கின்றன என்றும், மேலும் அத்தகைய அதிகாரிகளின் கருத்தில், சாட்சிகள் தரப்பில் தங்கள் மக்களின் அல்லது சொத்துக்களின் பாதுகாப்பு தொடர்பாக அச்சம் இருப்பதால், அத்தகைய நபருக்கு எதிராக பொதுவெளியில் சாட்சியம் அளிக்க முன்வர விரும்பவில்லை என்னும் பொழுதும் அல்லது [(பிபி) அத்தகைய நபர் (1) மகாராஷ்டிரா சமுதாய, சமூக விரோத மற்றும் ஆபத்தான செயல்கள் தடுப்புச் சட்டம், 1980 இல் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு பொது அமைதிக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில் அல்லது (2) கல்லச் சந்தை தடுப்பு மற்றும் அத்தியாவசிய பொருட்கள் விநியோக பராமரிப்பு சட்டம், 1980 யின் பிரிவு (3) இன் உட்பிரிவு (1) விளக்கத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி சமுதாயத்திற்கு தேவையான அத்தியாவசிய பொருட்களின் வழங்கல்

அல்லது பராமரிப்பு ஆகியவற்றிற்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் எந்த வகையிலும் (சி) புலம்பெயர்ந்தவர் தொடர்ந்து குடியிருப்பதினால் பெருந்தொற்று ஏற்படக்கூடும் என்றும் தோன்றினால், அவருக்கு முறையாக வழங்கப்பட்ட எழுத்துப்பூர்வமான உத்தரவின் மூலமாகவோ அல்லது டிரம் அடிப்பதன் மூலமாகவோ அல்லது அவர் பொருத்தமாகக் கருதும் வேறு வழியிலோ, அத்தகைய நபர் அல்லது குடியேறியவர் வன்முறை மற்றும் அச்சத்தை [அல்லது அத்தகைய தீங்கு விளைவிக்கும் செயலை] அல்லது அத்தகைய நோயின் பரவலைத் தடுக்கத் தேவையானதாகத் தோன்றும் வகையில் அதிகாரி சொல்லும் வழியில், குறிப்பிட்ட காலத்தில் நடந்துகொள்ளவும் அல்லது அவர் வெளியேறக் கோரி குறிப்பிடப்பட்டிருந்த பகுதிகளுக்குள் நுழையவோ அல்லது திரும்பி வரவோ கூடாது என்று அறிவுறுத்தலாம்.

(2) உட்பிரிவு (1) இன் கீழ் எந்தவொரு நபரும் மாநிலத்தில் உள்ள எந்தவொரு குறிப்பிட்ட பகுதியிலிருந்தும் அல்லது பகுதிகளிலிருந்தும் தன்னை நீக்குமாறு அறிவுறுத்தும் ஒரு அதிகாரி, அவருக்கு எதிராக பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவு அமலில் இருக்கும் காலகட்டத்தில், அவர் மாநிலத்தின் வேறு எந்தப் பகுதிகளிலும் வசிக்கும் போது, அவர் வசிக்கும் இடத்தை, அவரது முகவரியில் எந்த மாற்றமும் இல்லாவிட்டாலும் கூட,

மாதத்திற்கு ஒரு முறை அருகிலுள்ள காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளரிடம் தெரிவிக்க வேண்டும். மேற்கூறிய காலத்தில், அவர் மாநிலத்திலிருந்து புறப்படும் போது, அவர் மாநிலத்திலிருந்து புறப்பட்ட தேதியிலிருந்து பத்து நாட்களுக்குள், தபால் மூலம் அல்லது வேறுவிதமாக, அவர் புறப்பட்ட தேதி குறித்து அந்த அதிகாரிக்கு எழுத்துப்பூர்வமாக ஒரு அறிக்கையை அனுப்ப வேண்டும் என்றும், அவர் மாநிலத்திற்கு திரும்பி வரும்போது, அவர் மாநிலத்திற்கு வந்த தேதியிலிருந்து பத்து நாட்களுக்குள், அவர் தங்கியிருக்கும் இடத்திற்கு அருகிலுள்ள காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளரிடம் அவர் வந்த தேதியை தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும் அந்த அதிகாரி உத்தரவிடலாம்.

(அடிக்கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டது)

பிரிவு 56 இன் உட்பிரிவு (1) ஐ ஆராய்ந்தால், பிரிவு 56 இன் உட்பிரிவு (1) இன் கீழ் குறிப்பிடப்பட்ட தனித்துவமான காரணங்கள் உள்ளன என்பதைக் காட்டுகிறது. மேற்கூறிய காரணங்கள் உட்பிரிவுகள் (ஏ) (பி) (பிபி) மற்றும் (சி) ஆகியவற்றில் உள்ளன. தற்போதைய வழக்கில், 1951 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 56 ஆம் பிரிவின் உட்பிரிவு (1) இன் உட்பிரிவுகள் (அ) மற்றும் (பி) ஆகியவை செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கூறு (எ) இல் உள்ள அடிப்படை என்னவென்றால்,

எந்தவொரு நபரின் இயக்கங்கள் அல்லது செயல்கள் ஒரு நபர் அல்லது சொத்துக்கு அச்சம், ஆபத்து அல்லது தீங்கு விளைவிக்கின்றன அல்லது கணக்கிடப்படுகின்றன. கூறு (பி) இன் அடிப்படை என்னவென்றால், அத்தகைய நபர் பலம் அல்லது வன்முறை சம்பந்தப்பட்ட ஒரு குற்றத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார் அல்லது ஈடுபடவுள்ளார் அல்லது இதசவின் பன்னிரெண்டாம் அத்தியாயம், பதினாறாம் அல்லது பதினேழாம் அத்தியாயத்தின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார் அல்லது அத்தகைய எந்தவொரு குற்றத்தையும் தூண்டிவிட்டார் என்று நம்புவதற்கு நியாயமான காரணங்கள் உள்ளன. அத்தகைய உத்தரவை பிறப்பிக்க அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரம், சாட்சிகள் தங்கள் நபர் அல்லது சொத்தின் பாதுகாப்பு தொடர்பாக தங்கள் தரப்பில் அச்சம் காரணமாக அத்தகைய நபருக்கு எதிராக பொதுவில் சாட்சியம் வழங்க முன்வர விரும்பவில்லை என்று கருத வேண்டும் என்ற ஒரு நிபந்தனையை பிரிவு (பி) விதிக்கிறது. வெளிப்படையாக, பதிவில் உள்ள சான்றுகளின் அடிப்படையில் கருத்து உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

6. முன்னர் கவனித்தபடி, பிரிவு 56 இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 19 (1) (டி) இன் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட ஒரு குடிமகனின் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தில் கடுமையான ஊடுருவல்களை ஏற்படுத்துகிறது. பாந்தரிநாத் ஸ்ரீதர் ரங்னேகர் எதிர் காவல்துறை துணை ஆணையர், மகாராஷ்டிரா மாநிலம் [1] இன்

பத்தி 9 இல், இந்த நீதிமன்றம், ஒரு அசாதாரண வெளிப்புற உத்தரவை நிறைவேற்றுவதை அவசியமாக்கும் அல்லது நியாயப்படுத்தும் காரணங்கள் அசாதாரண சூழ்நிலைகளில் இருந்து எழுகின்றன என்று தீர்ப்பளித்துள்ளது. அதே தீர்ப்பில், 1951 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 59 இன் கீழ் விசாரணை நடத்த வேண்டிய அவசியம் கண்டிப்பாக பின்பற்றப்படுவதை உறுதி செய்ய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. பிரிவு 56 இன் தேவைகள் கண்டிப்பாக பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்றும் இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

7. வெளியேறும் உத்தரவு ஒரு அசாதாரண நடவடிக்கை என்பதில் எந்த வித சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. வெளிப்புற உத்தரவின் விளைவு ஒரு குடிமகனுக்கு இந்தியாவின் பிரதேசம் முழுவதும் சுதந்திரமாக நடமாடுவதற்கான அடிப்படை உரிமையை பறிப்பதாகும். நடைமுறையில், அத்தகைய உத்தரவு, இந்த உத்தரவு நடைமுறையில் இருக்கும் காலகட்டத்தில் அந்த நபர் தனது சொந்த வீட்டில் தனது குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் தங்குவதைத் தடுக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கில், அத்தகைய உத்தரவு அந்த நபரின் வாழ்வாதாரத்தை பறிக்கக்கூடும். எனவே, இது ஒரு அசாதாரண நடவடிக்கை என்பதை மனதில் கொண்டு பிரிவு 56 க்கு மிகவும் குறைவாகவே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். பிரிவு 56 இன் உட்பிரிவு (1) இன் பிரிவு (ஏ) ஐ

செயல்படுத்துவதற்கு, எந்தவொரு நபரின் இயக்கங்கள் அல்லது செயல்கள் எச்சரிக்கை, ஆபத்து அல்லது நபர்களுக்கோ சொத்துக்களுக்கோ தீங்கு விளைவிப்பதாகவோ அல்லது கணக்கிடப்படவோ செய்கின்றன என்ற அதன் அகநிலை திருப்தியை தகுதிவாய்ந்த அதிகாரம் பதிவு செய்ய வேண்டும். பிரிவு (பி) இன் கீழ் ஒரு உத்தரவை நிறைவேற்றுவதற்கு, இதச பன்னிரெண்டாம், பதினாறாம் அல்லது பதினைந்தாம் அத்தியாயத்தின் கீழ் தண்டனைக்குரிய பலம் அல்லது வன்முறை அல்லது குற்றங்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு குற்றத்தில் அத்தகைய நபர் ஈடுபட்டுள்ளார் அல்லது ஈடுபடப் போகிறார் என்று நம்புவதற்கு நியாயமான காரணங்கள் உள்ளன என்பதை தகுதிவாய்ந்த அதிகாரம் அகநிலை திருப்தியை பதிவு செய்ய வேண்டும். பன்னிரெண்டாம் அத்தியாயத்தின் கீழ் உள்ள குற்றங்கள் நாணயம் மற்றும் அரசு முத்திரைகள் தொடர்பானவை. அத்தியாயம் XVI இன் கீழ் உள்ள குற்றங்கள் மனித உடலை பாதிக்கும் குற்றங்கள் மற்றும் அத்தியாயம் XVII இன் கீழ் உள்ள குற்றங்கள் சொத்து தொடர்பான குற்றங்கள் ஆகும். கொடுக்கப்பட்ட வழக்கில், ஒரு தனிநபருக்கு எதிராக பிரிவு 56 இன் உட்பிரிவு (1) இன் பிரிவு (பி) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல குற்றங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அது பிரிவு 56 இன் உட்பிரிவு (1) இன் பிரிவு (பி) இன் கீழ் வெளிப்புற உத்தரவை பிறப்பிக்க போதுமானதாக இல்லை. மேலும், பிரிவு (பி) பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கோரப்படும்போது, பதிவில் உள்ள பொருட்களின் அடிப்படையில், சாட்சிகள் முன் வர தயாராக இல்லை

என்று தகுதிவாய்ந்த அதிகாரம் திருப்திப்படுத்தப்பட வேண்டும் அச்சத்தின் காரணமாக வெளியேற்றப்பட முன்மொழியப்பட்ட நபருக்கு எதிராக ஆதாரம் அவர்களின் பாதுகாப்பு அல்லது அவர்களின் சொத்து தொடர்பாக. அத்தகைய அகநிலை திருப்தியை தகுதிவாய்ந்த அதிகாரத்தால் பதிவு செய்வது, பிரிவின் கீழ் செல்லுபடியாகும் வெளிப்புற உத்தரவை நிறைவேற்றுவதற்கான நிபந்தனையாகும்.

8. 2019 ஜூன் 2 ஆம் தேதி, ஜல்னா மாவட்டத்தின் பத்னாபூர் காவல் நிலையத்தின் காவல் ஆய்வாளர், பத்னாபூர் முதல் வகுப்பு நீதித்துறை நீதிபதியிடம், குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 151 இன் துணைப்பிரிவு (3) இன் விதிகளை பயன்படுத்தி, மேல்முறையீட்டாளரை 15 நாட்களுக்கு காவலில் வைக்க அனுமதிக்கும்படி ஒரு முன்மொழிவை சமர்ப்பித்தார் (1981 ஆம் ஆண்டின் மகாராஷ்டிரா சட்டம் எண் 7 ஆல் சேர்க்கப்பட்டது). இந்த முன்மொழிவில், மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக பதிவு செய்யப்பட்ட அதே ஆறு குற்றங்கள் சார்வுறப்பட்டன, அவை 2020 ஜூலை 7 தேதியிட்ட காரணம் கேட்பு அறிவிப்பின் ஒரு பகுதியாக மாற்றப்பட்டன, இதன் அடிப்படையில் வெளியேற்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. மேல்முறையீட்டாளரைக் கைது செய்த காவல்துறையினர், மேற்சொன்ன முன்மொழிவுடன் அவரை 2020 ஜூன் 2 ஆம் தேதி முதல் வகுப்பு நீதித்துறை நடுவர் முன் ஆஜர்படுத்தினர். 2

ஜூன் 2020 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் (இணைப்பு p-4) மேல்முறையீட்டாளரைக் காவலில் வைப்பதற்கான மேற்கூறிய முன்மொழிவை கற்றறிந்த நீதித்துறை நடுவர் நிராகரித்து, சம்பந்தப்பட்ட காவல் நிலையத்தில் காலை 10 மணி முதல் பிற்பகல் 1 மணி வரை 9 ஜூன் 2020 வரை முன்னிலையாக வேண்டும் என்ற நிபந்தனைக்கு உட்பட்டு அவரை உடனடியாக விடுவிக்குமாறு உத்தரவிட்டார்.

9. ஒரு நபர் அவர் விடுவிக்கப்பட்டப் பின்னர் புலன்கொள்ளத்தக்க குற்றம் எதையும் செய்ய திட்டமிடுவார் அல்லது குற்றத்தையும் செய்யக்கூடும், மேலும் வழக்கின் சூழ்நிலைகளின்படி, அவரது இருப்பு பொது ஒழுங்கை பராமரிப்பதில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்ற அச்சத்தின் அடிப்படையில் ஒரு நபரை கைது செய்யும் அதிகாரத்தை திருத்தப்பட்ட பிரிவு 151 இன் உட்பிரிவு (3) வழங்குகிறது. மேல்முறையீட்டாளரை 15 நாட்களுக்கு காவலில் வைப்பதற்கான முன்மொழிவை கற்றறிந்த நீதித்துறை நடுவர் நிராகரித்தார். இந்த உத்தரவு காவல்துறையினரால் எதிர்க்கப்பட்டது என்பதைக் காட்ட எதுவும் பதிவில் வைக்கப்படவில்லை. மேல்முறையீட்டாளரை 15 நாட்கள் காவலில் வைக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து கற்றறிந்த நீதித்துறை நடுவரை திருப்திப்படுத்தத் தவறிய பின்னர், உட்கோட்ட காவல் அதிகாரி 2020 ஜூலை 7

ஆம் தேதி காரணம் கேட்கும் அறிவிப்பாணை அனுப்பியதன் மூலம் அவருக்கு எதிராக வெளியுறவு நடவடிக்கையைத் தொடங்கினார். மேல்முறையீட்டாளர் 2020 ஜூன் 2 ஆம் தேதி விடுவிக்கப்பட்ட பின்னர், மேல்முறையீட்டாளர் எந்தவொரு குற்றத்திலும் அல்லது வேறு ஏதேனும் ஆட்சேபனைக்குரிய செயலிலும் ஈடுபட்டதாக 2020 ஜூலை 7 தேதியிட்ட காரணத்தைக் காட்டும் அறிவிப்பில் கூறப்படவில்லை.

10. பிரிவு 56 இன் கீழ் அதிகாரத்தின் தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, தகுதிவாய்ந்த அதிகாரம் விரிவான காரணங்களைக் கொண்ட தீர்ப்பை எழுதும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை. ஆயினும், தகுதிவாய்ந்த அதிகாரம் தனது முன் வைக்கப்பட்ட புறநிலைப் சான்றின் அடிப்படையில் பிரிவு 56 இன் துணைப் பிரிவு (1) இல் உள்ள காரணங்களில் ஒன்று இருப்பதைப் பற்றிய அகநிலை திருப்தியை பதிவு செய்ய வேண்டும். தகுதிவாய்ந்த அதிகாரம் நீதித்துறை உத்தரவுக்கு இணையாக காரணங்களை பதிவு செய்ய தேவையில்லை என்றாலும், எதிர்க்கப்படும்போது, அதன் உள்ளக்கருத்தின் பயன்பாட்டைக் காட்டும் நிலையில் இருக்க வேண்டும். வெளிப்புறப்படுத்தும் உத்தரவை பரிசோதிக்கும் போது, அகநிலை திருப்தி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள சான்றுகளின் போதுமான தன்மை பற்றிய கேள்விக்கு நீதிமன்றம் செல்ல முடியாது. இருப்பினும், ஒரு அகநிலை திருப்தியை பதிவு செய்திருக்கக்கூடிய

ஏதேனும் பொருள் இருந்ததா என்பதை நீதிமன்றம் எப்போதும் பரிசீலிக்க முடியும். எந்தவொரு பொருளும் இல்லாதபோது அல்லது தொடர்புடைய பொருள் பரிசீலிக்கப்படாதபோது நீதிமன்றம் தலையிடலாம். மற்றொரு பார்வை எடுக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதால் நீதிமன்றம் தலையிட முடியாது. வேறு எந்த நிர்வாக உத்தரவையும் போலவே, நீதித்துறை மறுஆய்வு தவறான நம்பிக்கை, நியாயமற்ற தன்மை அல்லது தன்னிச்சையான அடிப்படையில் அனுமதிக்கப்படுகிறது.

11. இந்த வழக்கின் உண்மைகளில், மேல்முறையீட்டாளர் தனது பதிலில் குறிப்பாக நம்பியிருந்தாலும், 2020 ஜூன் 2 ஆம் தேதி கற்றறிந்த நீதித்துறை நடுவரின் உத்தரவு வெளியேற்ற உத்தரவில் கூட பரிசீலிக்கப்படாததால் மனதைப் பயன்படுத்தாதது பதிவின் முகத்தில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. மேல்முறையீட்டாளர் குற்றவியல் நடைமுறை சட்டம் இன் பிரிவு 151 இன் உட்பிரிவு (3) இன் கீழ் 15 நாட்கள் காலத்திற்கு அதே குற்றங்களின் அடிப்படையில் தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரப்பட்டதால் இது மிகவும் பொருத்தமானது. முன்னதாக குறிப்பிட்டபடி, ஜூன் 2,2020 முதல், மேல்முறையீட்டாளர் எந்தவொரு ஆட்சேபனைக்குரிய நடவடிக்கையிலும் ஈடுபட்டதாக காட்டப்படவில்லை. சர்ச்சைக்குரிய இந்த உத்தரவு சாதாரணமாக கவனமற்ற முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. நம்பியிருக்கும்

முதல் மூன்று குற்றங்கள் 2013 மற்றும் 2018 ஆம் ஆண்டுகளாகும், அவை பழைய குற்றங்களாகும், அதாவது கூறப்பட்ட குற்றங்களுக்கும் 2020 ஆம் ஆண்டில் வெளிநாட்டுக்கான உத்தரவை நிறைவேற்ற வேண்டியதன் அவசியத்திற்கும் இடையே நேரடி தொடர்பு இல்லை. மேல்முறையீட்டாளர் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்ட 2020 ஆம் ஆண்டின் இரண்டு குற்றங்கள் இரண்டு நபர்களுக்கு எதிரானவை. முதலாவது அந்த எம்எல்ஏவின் மகள், மற்றொன்று அந்த வர்ஷா பாங்கர். அந்த எம்எல்ஏவின் சகோதரரின் அறிவுறுத்தல்களின்படி அந்த வர்ஷா பாங்கர் செயல்பட்டார் என்பதைக் காட்டும் ஆவணங்கள் பதிவில் உள்ளன. மேற்கூறிய இரண்டு குற்றங்களும் தனிநபர்களைப் பொறுத்தது. இந்த இரண்டு வழக்குகளிலும் சாட்சிகள் சாட்சியமளிக்க முன்வரவில்லை என்பதைக் காட்ட எந்த ஆதாரமும் பதிவில் இல்லை. எனவே, பிரிவு 56 இன் உட்பிரிவு (1) இன் உட்பிரிவுகள் (ஏ) மற்றும் (பி) ஆகிய இரண்டும் ஈர்க்கப்படவில்லை.

12. இந்த உத்தரவு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் வகுமுறைக்கூறு 19 (1) (டி) இன் கீழ் அடிப்படை உரிமையை பறிக்கும் என்பதால், அது வகுமுறைக்கூறு 19 இன் பிரிவு (5) ஆல் கருதப்படும் நியாயத்தன்மையின் சோதனையில் எதிர்க்கொள்ள வேண்டும். பதிவில் உள்ள வெறும் உண்மைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்த உத்தரவு மனதைப்

பயன்படுத்தாததையும் தன்னிச்சையான தன்மையையும் காட்டுகிறது. எனவே, அது பாதிக்கப்படக்கூடியதாக மாறுகிறது. இந்த உத்தரவை சட்டத்தில் நிலைநிறுத்த முடியாது.

13. 1951 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் பிரிவு 58 இவ்வாறு கூறுகிறது:

> "58. பிரிவு 55, 56, 57 மற்றும் 57 ஏ-ன் கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவின் செயல்பாட்டு காலம்-பிரிவு 55, 56, 57 மற்றும் 57 ஏ-ன் கீழ் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட பகுதி அல்லது அத்தகைய பகுதி மற்றும் எந்தவொரு மாவட்டம் அல்லது மாவட்டங்கள் அல்லது அதன் எந்தவொரு பகுதியையும், அதனுடன் இணைந்திருக்கும் பகுதி அல்லது எந்தவொரு குறிப்பிட்ட பகுதி அல்லது பகுதிகளையும் நுழையக்கூடாது என்ற உத்தரவு, அதில் குறிப்பிடப்பட்ட காலத்திற்கு இருக்கலாம், மேலும் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அந்த நபர் தன்னை நீக்கிய அல்லது அப்பகுதி, மாவட்டம் அல்லது மாவட்டங்களிலிருந்து அல்லது மேற்கூறிய பகுதியிலிருந்து அல்லது குறிப்பிட்ட பகுதி அல்லது பகுதிகளிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும்.

பிரிவு 58 இன் எளிய வாசிப்பில், பிரிவு 56 இன் கீழ் ஒரு உத்தரவை நிறைவேற்றும் போது, தகுதிவாய்ந்த அதிகாரம் எந்த பகுதி அல்லது மாவட்டம் அல்லது மாவட்டங்கள் தொடர்பாக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

மேலும், கட்டுப்பாடு எந்த காலத்திற்கு நடைமுறையில் இருக்கும் என்பதை தகுதிவாய்ந்த அதிகாரம் குறிப்பிட வேண்டும். அதிகபட்ச கால வரம்பு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகும். எனவே, பிரிவு 56 இன் கீழ் கட்டுப்பாட்டு உத்தரவின் காலத்தை தீர்மானிக்க தகுதிவாய்ந்த அதிகாரத்தின் பங்கில் மனதைப் பயன்படுத்துவது தேவைப்படுகிறது. பதிவில் உள்ள சான்றுகளின் புறநிலை மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில், ஆணையம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அதன் அகநிலை திருப்தியை பதிவு செய்ய வேண்டும். தகுதிவாய்ந்த அதிகாரம் அதிகபட்சமாக அனுமதிக்கப்பட்ட இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு உத்தரவை நிறைவேற்றும்போது, வெளியேற்ற உத்தரவு தகுதிவாய்ந்த அதிகாரியின் மனதைப் பயன்படுத்துவதை வெளிப்படுத்த வேண்டும், மேலும் அதிகபட்சமாக வெளியேற்ற உத்தரவை நிறைவேற்ற வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து அதன் அகநிலை திருப்தியை பதிவு செய்ய வேண்டும். 15 டிசம்பர் 2020 தேதியிட்ட வெளியேற்ற உத்தரவை கவனமாக ஆராய்ந்தால், இந்த அம்சத்தில் மனதை எந்தவொரு வகையிலும் அது வெளியிடவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. வெளியேற்ற உத்தரவு

அதிகபட்சம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு இருக்க வேண்டும் என்ற பதிவில் உள்ள பொருட்களின் அடிப்படையில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எண். 2 இன் அகநிலை திருப்தியை இது பதிவு செய்யவில்லை. அதிகபட்சமாக அனுமதிக்கப்பட்ட இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு வெளியேற்ற உத்தரவு அதிகபட்சமாக அனுமதிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு நீட்டிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து அகநிலை திருப்தியைப் பதிவு செய்யாமல் நிறைவேற்றப்பட்டால், அது இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 19 (1) இன் பிரிவு (டி) இன் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமைக்கு நியாயமற்ற கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதாகும்.

14. உயர்நீதிமன்றத்தின் சர்ச்சைக்குரிய தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவை ஆராய்ந்தால், துரதிர்ஷ்டவசமாக, வெளியேற்ற உத்தரவு ஒரு சாதாரண நடவடிக்கை அல்ல என்பதை நீதியரசர் கவனிக்கவில்லை என்பதையும், அது மிதமான மற்றும் அசாதாரண சூழ்நிலைகளில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதையும் காட்டுகிறது. இந்த நீதிமன்றத்தால் நன்கு தீர்க்கப்பட்ட அளவுகோல்களுக்குள் இந்த உத்தரவை சோதிப்பது அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தின் கடமையாக இருந்தது.

15. அதன்படி, மேல்முறையீடு வெற்றி பெற வேண்டும். 15 டிசம்பர் 2020 தேதியிட்ட வெளியேற்ற உத்தரவும், 2021 ஆகஸ்ட் 20 தேதியிட்ட உயர்நீதிமன்றத்தின் சர்ச்சைக்குரிய தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவும் இதன் மூலம் ரத்து செய்யப்பட்டு நீக்கறவு செய்யப்படுகின்றன.

16. மேல்முறையீடு மேற்கூறிய விதிமுறைகளில் அனுமதிக்கப்படுகிறது. நிலுவையில் உள்ள அனைத்து விண்ணப்பங்களும், ஏதேனும் இருந்தால், அவையும் தீர்வளிக்கப்படிகின்றன.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்பட்டது.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."